

שבע לכל העולם, והעולם נזון ממנו. ומשום כך, כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא בעולם, הכל הוא בסוד עליון, והכל פראוי.

ביתים בא רבי אלעזר. פיין שראה אותם, אמר, ודאי שהשכינה פאן. אמר להם, במה עסקתם? אמרו לו את כל המעשה. אמר, ודאי שיפה אמר, אבל אותם ששים הנשימות, ודאי שששים נשימות הן של חיים, בין למעלה בין למטה. מפאן והלאה יש ששים נשימות אחרות שהן פלן מצד המות, ודרגת המות עליהן, ונקראות תרדמה, וכלן טעם המות.

וכשם כך דוד המלך הוא היה נדבק לאותם ששים הנשימות של חיים, ומשם והלאה לא ישן כלל. זהו שכתוב (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. ועל כן יפה אמר, כדי שיקום דוד חי, בצד של החי, ולא בצד המות. כלם ישבו והשתדלו בתורה והתחברו יחד.

פתח רבי אלעזר ואמר, (שם פח) ה' אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. בא ראה, דוד המלך היה קם בחצות הלילה ומשתדל בתורה בשירים ותשבחות לשמחת המלך והגבירה, וזו היתה שמחת האמונה בארץ, משום שהיה השבח של האמונה שנראה בארץ.

שהרי למעלה פותחים בשמחה שירה, כמה מלאכים עליונים בכמה מינים שמשבחים בלילה בכל הצדדים. כמו כן למטה בארץ, מי שמשבח את הקדוש ברוך הוא בארץ בלילה, בו חפץ הקדוש ברוך הוא, וכל אותם המלאכים הקדושים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא, כלם מקשיבים לאותו שמשבח אותו

הוא כל מה דעבד בעלמא, פלא איהו ברזא עלאה, וכלא כדקא חזי.

אדהכי אתא רבי אלעזר, פיין דחמא לון אמר, ודאי שכונתא הכא. אמר להון במאי עסקיתו. אמרו ליה (דף ח ע"ב) כל עובדא. אמר, ודאי שפיר קאמר. אבל אינון שתין נשמי, ודאי שתין נשמי אינון דחיין, בין לעילא בין לתתא. מפאן ולהלאה, איפא שתין נשמין אחרנין, דאינון פלהו מסטרא דמותא, ודרגא דמותא עליהו, ואקרון דורמיטא, וכלהו טעמא דמותא.

ובגין כך דוד מלפא הוה איהו מתדבק באינון שתין נשמין דחיין, ומתמן ולהלאה לא נאים כלל. הדא הוא דכתיב, (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. ועל דא שפיר קאמר, בגין דיקום דוד חי, בסטרא דחי ולא בסטרא דמותא. יתבו כלהו ואשתדלו באורייתא ואתחברו כחדא.

פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים פח) ה' אלקי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. תא חזי, דוד מלפא הוה קם בפלגות ליליא, ואשתדל באורייתא בשירין ותושבחון לחדוה דמלפא ומטרוניתא. ודא הוה חדוה דמהימנותא בארעא. בגין דהאי איהו שבחא דמהימנותא דאתחזי בארעא.

דהא לעילא פתחי בחדוה שירתא כמה מלאכין עלאין, בכמה זינין דקא משבחון בליליא בכל סטריין. פהאי גוונא לתתא בארעא, מאן דמשבח ליה לקודשא בריך הוא בארעא בליליא, רעי ביה (געי) קדשא בריך הוא. וכל אינון מלאכין קדישין דקא משבחון ליה לקדשא בריך הוא, פלהו צייתין ליהוה דקא משבח ליה בליליא